

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un fir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefracate se refușă. — Man. iscripte nu se însoțesc.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cîsnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

† Dr. Eugeniu de Mocsonyi.

Națiunea română a pierdut eșarși pe unul dintre cei mai prețioși și mai devotați fii ai ei.

Eugeniu Mocsonyi, fratele mai mic al domnului Alexandru Mocsonyi a înecat din viață în seara zilei de 26 Maiu n. la Budapesta, unde de câțiva vreme trăia în grele suferințe.

Eugeniu Mocsonyi s'a născut în 9 Martie 1844 din părinții Mihail și Ecaterina, a făcut studiile gimnaziale în Budapesta și în Timisoara, ear' drep-turile le-a studiat la universitățile din Viena și Graz, unde a fost promovat doctor în drept. În Iulie 1882 s'a căsătorit cu Tereza Horváth de Zalabér, a avut 5 fii: Ecaterina, Eugenia, Petru, Alexandru și Ioan.

Eugeniu Mocsonyi a fost un suflet luminat și o inimă nobilă, care se știa încălzit pentru cauzele obștești ale națiunii și bisericești sale. Ca bărbat politic s'a remarcat prin ideile sale democratice. În anii 1869—1872 a reprezentat cercul Săn-Miclăușului-mare ca deputat în dieta din Budapesta, în care calitate cu ocaziunea reformei legii electorale a militat pentru sufragiul universal. Pe terenul bisericesc a lucrat ca membru activ al mai multor congrese și sinoade și cuvântul și sfatul său n'au lipsit dela nici un eveniment mai însemnat al bisericii gr.-orientale, pentru care avea iubirea și devotamentul, ce caracterizează pe toți membrii distinsei familii a Mocsonyștilor.

Naționalist înfapt, Eugeniu Mocsonyi a avut deosebită îngrijire, ca să dea o creștere sănătoasă în spirit național fiilor săi, și precum știm, dintre aceștia Petru și Alexandru au început studiile gimnaziale ca elevi privațiști ai liceului nostru din Brașov.

Calitățile sale personale l-au făcut respectat și iubit de toți, căți l-au cunoscut.

Minte luminată, inimă deschisă, caracter integru, suflet învâpăiat de dorul progresului și al fericii familiei și neamului său, moartea lui Eugeniu Mocsonyi lasă un gol în mijlocul nostru, care mai ales în vremurile de acum cu greu se poate înlocui. S'a stins în puterea vieții, în vîrstă abia de 57 ani, atunci, când mai mare lipsă era de viață lui.

Mare a fost Eugeniu Mocsonyi în virtuțile sale ca Român și părinte, de aceea adăncă este și jalea, greu este doliul ce la vestea morții lui a cuprins inima noastră.

Neuitată fie între noi pomenirea acestui nobil bărbat!

De-ale viitorului apropiat.

I.
Esopoul lui Goluchowski a făcut să se în relief unele năsuințe și planuri, despre cari, ce e drept, se știa că există, dar' în general nu se credea că se și lucră cu atîta insistență pentru realizarea lor.

Cum știm, esopoul lui Goluchowski s'a estins, pe lângă altele, asupra a două chestii politice de cea mai mare însemnatate. Aceste sînt tripla-alianță și chestia macedoneană, respective orientală.

Ce se ține de tripla-alianță, Goluchowski a zis, că circula legende despre disoluția ei, dar' aceste rămân legende, cari nici n'ar merita să fie amintite. Sînt însă două puncte, pe cari și Goluchowski le ține de serioase și eventual păgubitoare pentru tripla-alianță și de aceea le și remarcă mai în detalii. Aceste sînt: subminările de până acum ale unor elemente și chestiile de tratate comerciale aduse de anumite cercuri în legătură cu raporturile de alianță politică.

Elementele, cari subminează tripla-alianță se află în Franția și Rusia, avînd aderenți mulți și în Italia, unde tripla-alianță nu este populară. Scopul lor este: izolarea Germaniei, prin spargerea triplei-alianțe. Primele încercări s'au făcut cu privire la Italia, unde terenul era mai priincios.

S'a agitat și s'a scris mult în publicitate pe tema aceasta. Se afirma cu hotărîre, că noul rege al Italiei este contrar triplei-alianțe și că de această idee sînt stăpîniți și ministrii actuali. În consecință se susținea, că Italia nu va mai reînol tratatul de alianță și că se va alătura la Franția și Rusia, formînd o nouă tripla-alianță. Intrevederea dela Toulon s'a părut, că confirmă aceste supoziții și în ori-ce cas aceasta a fost o reală confirmare a bunei înțelegeri și a apropierei Italiei de Franția.

Că Italia în adevăr voegte a eși din tripla-alianță, sau tot s'vonul despre aceasta, împreună cu întrevederea dela Toulon a voit să fie numai o presiune asupra Germaniei și Austro-Ungariei, ca să poată storce condiții favorabile la tratatele comerciale, — ne va arăta viitorul apropiat.

Dar' se urmărim acțiunea mai departe. Elementelor, cari au de scop izolarea Germaniei, nu le este suficientă eșirea Italiei din tripla-alianță, din două motive. Întăiu se știe, că tripla-alianță prin eșirea Italiei nu ar pierde de tot mult și a doua, că vorbindu-se de eșirea Italiei din alianță, se vorbia totodată și de intrarea în locul ei a Angliei. Prin aceasta tripla-alianță s'ar consolida și ar deveni mai puternică.

De aceea ca scopul să fie ajuns, trebuie să se încerce despărțirea celor două mari imperii: a Austro-Ungariei și Germaniei. În direcția aceasta lucră contrarii Germaniei. Cum cercurile oficiale deocamdată nu vor să auză de aceasta, elementele subminante vor prin presa și conferențe a câștiga pentru ideea lor publicul mare.

S'a zis și se susține, că în tripla-alianță numai Germania are folos, pe când Italia și Austria au numai sarcini și sînt „purtaătoare de șlep” ale Germaniei ș. a.

Cu cât termenul de reînnoire a tratatului triplei-alianțe se apropie, cu atît și contrarii își întesc lucrarea. Pe când Goluchowski asigura trînicia triplei-alianțe, renumitul publicist francez André Cheradame se afla, și se află și acum, în Petersburg în scopuri de agitație contra triplei și pentru propagarea ideii de apropiere a Austro-Ungariei de Rusia și Franția. Și e sigur, că ideea reprezentată de Cheradame nu e susținută numai de ziariști, ci și de politicieni serioși, ba se crede, că și de cercuri oficiale din Franția și Rusia, cari însă, bine înțeles, nu pot eși deocamdată în planul prim. Aceasta se confirmă între altele și prin faptul, că Cheradame a fost primit în audiență la mai mulți miniștri de pe țermii Nevei și a conferat cu persoane politice marcante.

Astfel decurge lupta între dușmanii și spriginitorii triplei-alianțe. Spriginitorii sînt a se înțelege azi mai puternici, dar' propaganda contrară, care, trebuie să o mărturisim, are și adevăruri pe partea ei, poate să le rărească șiurile și să-i slăbească. Așa se poate înțelege, ca în cazul cel mai favorabil reînnoirea proxima, a tratatului triplei-alianțe să fie ultima reînnoire și statele bătănele Europei să se grupeze altcum, călăuzite de alte interese. (m.)

Sibiu, 28 Maiu 1901.

Bucovina și ministrul Körber. Una din principalele preocupățiuni ale actualului guvern austriac este de a trece prin parlament legea pentru investițiuni (creări de căi ferate, indeosebi o a doua împreunare a marilor centre de negoț din monarhie cu portul triestin) și legea pentru căile navigabile (regulări de rîuri și săpări de canale). În amîndouă legile acestea pentru investițiuni Bucovina este desconsiderată cu deservire.

După-cum anunță „Neue freie Presse” toți deputații din Bucovina au avut con-vorbiri lungi, în cari s'a discutat situația economică a țării și s'au formulat postulatele cari au fost prezentate prim-ministrului Körber de către toți deputații bucovineni. Ministrul-președinte zice că a primit deputații foarte frumos și le-a făgăduit că în viitor se vor lua în considerare și postulatele lor.

Martă! aci e o taină! Cine să fie tînerul acela singuratic, care ca o fiară sălbatecă se ascunde prin pusturi? Una pot să-ți spun însă deja de acum: nu el e Făt-frumosul din povești.

VIII.

Sigur că în căpșorul tău e gata deja un întreg roman, care combină și desvoaltă mai departe interesanta mea descoperire; de astă-dată însă, iubita mea, zădărnice îți forței fantasia.... da, urmează roman,.... dar' oh! eu suget de tot altul de cum cugești tu.

Azi-dimineață așteptam pe tata, la dejun. Această abatere dela obiceiuri e mare grație, draga mea, — atîta am ajuns deja!

Am așternut masa în verandă, între flori. Tata m'a salutat cu zîmbetul său binevoitor și îndată-că a luat loc la masă „mi-a grăit următoarele: — Ce plăcut e aici la tine, Miriam.

Eu însămi i-am servit dejunul pentru-că se pot gusta de tot neconturbată societatea lui, și eram fericită că i puteam face acele mîrunțele servicii, pentru cari adese-ori invidiam pe solavii lui; doar' nici eu nu-s tocmăi de tot neîndemănatecă.

Față de promisiunile acestea „Deșteptarea”, organul partidului național din Bucovina serie următoarele:

„Imprejurarea că prim-ministrul Dr. Körber a aflat de bine a amîna împlinirea cererilor economice înaintate de toți deputații bucovineni până la paștile cailor, arată în mod prea bătător la ochi ce folos are Bucovina din toată „activitatea” parlamentului din Viena și dovedește din nou, că această țărișoară nenorocită nu e numai copilul părăsit al unei mame fără inimă și fără cuget, ci cu drept cuvînt se poate zice că Bucovina e o adevărată cloacă a imperiului.

Până-cînd?!!

Legatiunea noastră în Mexico. Am amintit, că după un lung timp de intrerupere, eșarși se vor reînol legăturile diplomatice ale dinastiei noastre cu Mexico. Din Viena se anunță, că noul ambasador al nostru pentru Mexico e designat deja în persoana contelui Gilbert Hohenwart, până acum fost consul în Tanger. În bugetul comun sînt provăzute speșele pentru susținerea noii legățiuni, cari se urcă pe an la 83 mii de coroane. Legatiunea se va activa în decursul anului curent.

Electoralia. Am pus acest titlu, dar' poate mai nimerit era să zicem „comedie”. E vorba adevă de mișcările electorale din două ținuturi românești: la Năsăud și în Caraș-Severin. „Magyarország” află, că în Năsăud în locul lui Csokán, din grația lui Bánffy din profesor gimnazial devenit profesor universitar va pași de candidat Beck Nándor. Partisani mulți are și Hunyadi, fișolgăbirul din Rodna. „M-g” adaugă, că pentru cazul de a nu pași Csokán, „se va mișca partidul național român” și va candida pe domnul Gerasim Domide.

Șovinistii devin obraznici, aducînd mereu în combinație la alegeri pe stimatul membru al comitetului național, părintele Gerasim Domide.

Referitor la Caraș-Severin „M-g” eșarși are niște combinații absurde, dar' de altă parte constată, că în acest comitat „alegătorii abia se interesează de evenimentele electorale și mișcarea se arată numai la autoritățile comitatense, la solgăbirii și notari, cari sînt mai de aproape interesați.

Da, onorabililor, în țeara lui Doda se simt efectele rezistenței pasive a partidului național român.

3/16 Maiu la Cernăuți.

„Deșteptarea” face următorul raport despre sîrbarea din Cernăuți:

„Soc. acad. „Junimea” a decis ca să sîrbzeze această zi memorabilă din trecut glorios al deșteptării Românilor cu toată demnitatea, ceea-ce au făcut în fiecare an studenții români din toate centrele. Sîrbarea din acest an a „Junimei” a fost o adevărată manifestare națională deamă de memoria marelui zile și amăsurat însemnătății ei. La 4 ore p. m. desfășură stud. în litere George

Tofan conferența sa „Adunarea de pe „Cămpul libertății” sau ziua de 3/15 Maiu” înaintea unui public numeros și ales. Conferența, cere a durat aproape o oră întreagă, a fost viu aplaudată. Seara s'a întrunit societatea cernăuțeană română în sala hotelului „Metropol”, ca să participe la convenirea socială, aranjată de soc. acad. „Junimea”. Când sala era deja cu totul ocupată se sculă președintele și, după salutarea celor prezenți, aruncă o privire generală asupra secolului trecut, dela revoluția franceză până în prezent, schițează în liniiamente generale mișcarea din 48, atinge însemnătatea zilei de 3/15 Maiu și provoacă tinerimea să se entusiasmeze de exemplul bărbatilor mari dela 48 și să lucre la răspîndirea ideilor democratice. Discursul acesta rostit cu o voce respăcată și într'un avînt plin de entusiasm a impresionat adînc pe cei prezenți. A luat apoi cuvîntul dl Dugan, care vorbește despre unirea, ce ar trebui să existe între noi la toate întreprinderile și acțiunile. Dl Bodnareșcu vorbește despre tricolorul român, despre meritele membrilor onorari și emeriții ai societății „Junimea” și toastează pentru aceștia. Dl Constantin Nastasi vorbind pentru dămele prezente, a căutat să scoată în relief rolul femeii române în luptele naționale, mai ales la 48, ceea-ce în parte i-a și succed. Ultimul orator la partea oficială, dl G. Tofan, insistă mai ales asupra proclamării ideilor democratice la 3/15 Maiu 1848, trage o paralelă între starea țeranului din 48 și în prezent și constată, că ideile democratice, unice salvatoare n'au prins încă destule rădăcini în mijlocul poporului român bucovinean. Amintește, că presa și olerul lucra pentru răspîndirea acestor idei, pentru deșteptarea conștiinței naționale și toastează pentru oler și presă, cărora le dorește succes în luptă. Finindu-se partea oficială, dl profesor Fl. Marian, membrul onorar al „Junimii” este proclamat de președinte al părții neoficiale. În decursul părții neoficiale au plăcut foarte glumele dlui Dugan, care posedă în privința asta un talent încontestabil. Aproape cătră miezul nopții s'au împrașiat oaspeții.

Interesele Românilor din Macedonia.

„Cronica” din București zice referitor la discursul rostit de cătră ministrul comun de externe al Austro-Ungariei în fața delegațiunii ungare în nrul său din 12 Maiu v.:

„Discursul acesta are o mare importanță și pentru noi, de oare-ce el se ocupă mai în special de situația din Peninsula-Balcenică.

Sîntem eșarși într'un moment când situația din orientul Europei este la ordinea zilei, când toate privilegiile sînt îndreptate asupra Peninsulei-Balcenice și toate temerile de un conflict primejdios pornesc de acolo.

Contele Goluchowski a fost foarte categoric, contrar tradițiunilor diplomatice. A spus lucrurile verde și fără înconjur.

— Iubesc pe sîlbateca mea fiică atîta-i tot, și încă privește persoana ei sînt foarte ambiții.

Nu știu cum, dar' deodată „mi-a venit aminte vecinul misterios al cumnatei Adilah; întîmplarea are une-ori capriții de acestea curioase. O întrebare îmi împrumue buzele, dar' o teamă de neînvine mă face să suprim cuvintele.

— Șaella, despre care e vorba... — întreb în fine timidă.

— E foarte bogat, — răspunde tata; — e în unul dintre cele mai înalte oficii; în întreg Egiptul nu „ți-aș putea afla un bărbat mai distins decît el.

Cu toate-că mă încred pe deplin în prudența tatălui meu și cred perfect în judecata lui, i-am mărturisit totuși, că, zeu, mă tem și simt antipatie față de modul cum se încheie căsătoriile turcești.

Ori nu e ceva grozav să trebești să te măriți după un necunoscut, pe care în noaptea de nuntă îl vezi prima-dată, despre care nu știi nimic, căruia nici vocea nu i-o cunoști?

— Mă încred în îngrijirea ta, tată, — i-am zis — cu toate acestea însă „el” mi va fi indiferent, străin... Și dacă nu l'aș putea iubi... (Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI”.

MIRIAM.

— Roman —

de

Jacques Vincent.

(Urmare).

Cu pași lini am urcat scările și răzimată cu cotul pe parauul ferestii tapetat cu catifea, inspiram cu multă aviditate parfumul florilor. Dând la o parte rămurelele, „mi-s'a deschis vedere până în o altă grădiniță, care părea a fi părăsită, căci nu era în ea decât pașiste și buruieni pretutindenea. Crezînd că nu e locuită de nimenea, privam împrejur fără nici o grije, când deodată, toc-mai dedesubtul locului meu de pîndă zărise un tîner, care geodea la o masă înălcărită cu scrisori și ziare. Cu capul plecat pe spatele scaunului de trestie, lînerul privia în zare visător, — trebuie că-l muneau gânduri grele.

La prima privire îmi părea aproape urît; fruntea lată însă, ochii negri, a căror expresie era așa de superbă și to-luși așa de tristă, fisionomia neregulată,

cu trăsături pocite și totuși pronunțate și pline de forță, toate acestea mărturisau de rezoluție și forță sufletească... era în el ceva ce atrăgea asupra-i atenția.

În timp ce-l priveam din ascunzișul meu, fruntea i-se întuneacă și acoperindu-și fața cu ambe mîinile, se pare cufundat în cugete amare. În fine își ridică din nou capul și desface un teano de epistole, pe cari le cetește grăbit, cu febrilă curioșitate; una o ține în mîna mult, ca și-cum de nou și de nou ar eși-o. În jurul buzelor lui joacă un zîmbet... zîmbet amar.

Nu știu din ce deduc, că numai femeie va fi putut să-i scrie epistola aceea. Sîrman amoresat! Va fi îndurat doar' vre-o desiluzie!

Cam până aci înaintasem în cugetele mele, când intră la el un solav și i spuse câteva cuvinte, la cari necunoscutul s'a ridicat și a urmat numai decît solavului.

Involuntar cugetam la el chiar și după depărtarea lui; îmi instigase curioșitatea ca o enigmă, pe care „mi-ar fi plăcut mult s'o desleg.

Din aceste reverii m'a trezit vocea cumnatei mele; n'am cutezat însă a ști-rici dela dinsa nimic asupra lui. De alt-cum nu peste mult m'am reîntors la Similah.

Când un diplomat vorbește astfel, trebuie să înțelegem noi ce înseamnă, că *nourii cari s'au grămădit pe cerul Orientului sunt încărcăți de electriceitate și amenință în mod serios pacea.*

Agitațiile Bulgarilor deși par calmate în urma intervenției energice a puterilor, totuși nu se poate pune nici un temei pe această liniște aparentă. Și după ce puterile au silit Bulgaria să ia măsuri pentru desființarea comitetului macedonean, acum se întorcă oătră Turcia și îi cer să ia măsuri pentru ca să se îndrepte situația în Macedonia.

Eată un punct foarte important pentru interesele noastre în Macedonia.

Azi ne găsim în stare de inferioritate față de Bulgari în ceea ce privește mijloacele de luptă pentru apărarea naționalității noastre. Cu toate luptele noastre, cu toate dovezile de fidelitate pe care le-au dat Românii macedoneni Sultanului, cu toată amicitia pe care am arătat-o totdeauna imperiului otoman, Românii sânt singurul popor din Macedonia care nu a putut să capete un episcop, adecă care nu a putut până azi să obție o biserică independentă.

Acuma se vorbește din nou despre îmbunătățiri în Macedonia și aceste îmbunătățiri se pare că ar fi vorba să privească earăși numai pe Bulgari.

Exemplul ar fi edificat, căci el ar dovedi în definitiv, că *tot turbulenții și agitatorii au în cele din urmă succes, că numai prin amenințarea cu mișcări revoluționare cari ar pute să pue în primejdie pacea Europei și să turbure calculele marilor puteri, se obțin concesii serioase.*

Și ce ar mai însemna atunci admenestarea — chiar aspră dacă voii — pe care contele Goluchowski o adresează guvernului din Sofia, pe care îl declară vinovat de agitațiile comitetului revoluționar macedonean? Nu ar fi cea mai bună dovadă, că dacă guvernul bulgar n'ar fi fost vinovat de a fi protegiat comitetul revoluționar, n'ar fi obținut nici o concesie pentru Bulgarii din Macedonia?

Este de datorita guvernului nostru să vegheze acum mai mult ca oricând pentru ca îmbunătățirile ce s'ar cere în Macedonia să se întindă asupra tuturor locuitorilor acelei provincii, să-i privească cu alte cuvinte în mod egal pe toți.

În politica balcanică nu putem să jucăm numai rolul de avant-gardă a triplei alianțe, pentru că avem de apărut interese superioare ale neamului nostru.

Limba maghiară în armată.

(D.) E vorbă veche cunoscută, că apetitul crește mâncând. Ungurii în special sânt oameni neașioși în ce privește pretenșiunile lor naționale, pofta lor de mărire și înălțare. După ce prin noroc și poate și prin vrednicia proprie au ajuns singurii după până ai țării noastre poliglote, stăpâni ai stors dela Viena atâtea concesii și drepturi, acum merg mai departe cu un pas. E vorba, se înțelege de imperialismul maghiar, de hegemonia maghiară asupra monarhiei întregi. Pentru ajungerea la acest scop o pedecă le stă curmezișii în cale: *armata*, căci nu se poate închipui un imperiu fără armată. Și dacă imperiul vrea să fie maghiar, armata — lucru firesc — încă trebuie să fie maghiară. Dar în Ungaria spiritul și limba în armată sânt nemțești. Oficierii trebuie să știe nemțește. În institutule militare de învățământ limba de propunere este cea germană.

Lucrul acesta îi doare mult pe Unguri. Dar ce să faci, bieții de ei? Se omoară cu ciuda văzând, că cu toată fala lor n'au totmal, ce le-ar mări mai mult fala: armată ungurească. De aceea cea mai de căpetenie pofță a lor pentru acum și pentru viitor este să aibă armată ungurească.

»Budapești Hirlap«, cel-ce trimbiță mai ales ideea imperialismului este în poziția profetică a scrie, că în curând se va împlini și pofta asta a Maghiarilor. »Nu-i dăm 10—20 de ani și oamenii își vor aduce aminte la noi de creșterea militară germană, ca de o stare socială învechită și suioară. Limba de propunere în institutule militare are să fie cea maghiară, căci aceasta e limba statului. Astăzi li trânteste la esamen pe voluntarul maghiar, dacă nu știe nemțește. Dar delegațiunile ar trebui să trântescă pe ministrul comun de războiu pentru cerbicia cu care ține la limba germană. Ar trebui doăriți, nu unul, ci zece miniștri, până când va veni unul, care să învețe limba maghiară. — Așa glăsuște gazeta prie-

tenă a guvernului unguresc. E bine, să știm și noi, în ce stadiu se află apetitul politic al Maghiarilor. Numai de nu li-s'ar pleca odată acestor lacomi gurmanzi.

Din Năsăud.

Din Năsăud primim deodată dela doi corespondenți știri despre două chestii de importanță: alegerea de director la gimnasiu și soartea faimosului recurs al dlui Dr. Pahone.

Alegerea de director.

În 24 l. c. a fost alegerea de director la gimnasiul din Năsăud. Referitor la actul alegerii și a persoanei alese cu majoritate de voturi, ni-se scrie un raport mai lung, din care estragem următoarele:

»În 24 l. c. comisiunea administrativă a fondurilor centrale școlare și de stipendii cu sediul în Năsăud — după multă trăgănare — în fine a rezolvit chestia mult discutată și în ziarele noastre: adecă a ales director la gimnasiu.

Concurenți, precum s'a văzut din programa ședinței comisiunii administrative au fost: domnii Vasile Dumbravă, Ioan Păcurariu, Alexandru Haliță, Teodor Simon, Emil Domide și Ioan Gheție.

Precum se știe, comisiunea cu ocaziunea alegerii precedente de director a ales unanim pe dl Virgil Șotropa, ca pe unul, care — cel puțin atunci — s'a aflat mai potrivit dintre toți concurenții. Acum dl Șotropa n'a competit și astfel majoritatea (de 5 membri) a ales de director pe Emil Domide. Minoritatea (de 3 membri) și-a dat votul dlui Ioan Păcurariu. Președintele, care recomandase pe dl Vasile Dumbravă, profesor la Beiuș, spre a scăpa gimnasiul din încurcături, s'a folosit de dreptul său și nu a votat.

În legătură cu această știre, corespondentul ne avisează, că după-cum se vorbește prin Năsăud, ministrul are de scop a schimba caracterul de astăzi al gimnasiului.

Noul director va avea deci o misiune grea, dar totodată sublimă, a apăra, în înțelegere cu factorii competenți, gimnasiul de o astfel de lovitură. Aci se potrivește advertisementul ce-l face corespondentul la adresa factorilor competenți:

»Grijiți! însă voi! fundatori, căci mai sînteți rămași în viață și voi! tineri urmași ai bravilor grănițeri, nu vă lăsați seduci de oameni, cari sînt conduși numai de interese private și personale: ne ut respublika de trimenti capiat!!«

Văleazul.

Recursul „clasic“.

Se pare, că cauzele, ce sînt menite prin conținutul lor etico-moral, să nască fapte bune, nu produc todeauna rezultatele dorite și așteptate.

Grănițerii năsăudeni un veac de-a-rîndul cu sângerile lor au roșit câmpile Europei, luptând pentru tron și patrie. Un veac întreg au împodobit cu glorie istoria monarhiei habsburgice. Un veac întreg au fost cei mai rîvnitori propovăduitori, cei mai înflăcărați apostoli și martiri ai devisei »Fürs Tron un Vaterland«.

Și pentru grănițerii năsăudeni în special deceniul din urmă al secolului, ce acum apuse, a fost o perioadă de grele încercări, de amare amăgiri.

Conduitei și jertfelor aduse pe altarul patriei trebuia să urmeze și să se pregătească grănițerilor o altă soartă.

Dimpotrivă însă. O lovitură mai puternică după alta. Un șir neîntrerupt de prigoniri și scurtări în drepturile lor avitice, până nu le rămase numai viața în oase! Aceste le-au adus străinii, dușmanii.

A trebuit ca în ocupa suferinței să se verse și amarul durerii ce-l pregătește fratele fratelui.

Năsăudeni sînt dedați acum cu de multe. Au ajuns până acolo, că discipulii, deși domni mari, »advocați internaționali« — *ipsissima verba* — se-și palmuiescă profesorii, oameni îmbetrâniți pe catedră, profesând lumină, cultură și civilizație.

Dar când a venit Dr. Pahone cu recursul său clasic, prin care cerea amestecul, nimicirea din partea guvernului chiar și a statutului, atunci o indignare, un murmur de dispreț s'a auzit, a răsunat peste tot locul. Căci Dr. Pahone mai cerea un lucru: ca ministrul să se facă și episcop, fie gr-oriental, fie gr-catholic! Guvernul maghiar n'a cecutat însă să facă, ce cerea Dr. Pahone în recursul său.

Și nu este meritul lui Dr. Pahone, că guvernul n'a cecutat să se servisească, ce i-se cerea. Sînt cauze, cari nu le înțelege încă ori-cine, și când utoază chiar se amenință cu nimicirea pe Dr. Ioan Pop, vicarul din Năsăud.

Așa e blăstămul faptei rele, căci se răsună ea pe sine. Fapta rea rămâne ca o pildă nevrednică de imitare, un foc ce mistue, de care nu trebuie să se atingă nime.

Ministrul de culte a aprobat alegerea de membru în comisiunea fondurilor, a dlui Ioan Dologa, deși e preot

»gr-catholic«; ear' în motivarea aprobării, a trecut cu un suris de desconsiderare chiar și peste recursul lui Dr. Pahone.

Va trage Dr. Pahone consecințele faptelor proprii? Va da el deslășire lumii? Nu o va face?! E treaba dînsului.

Ori-cum însă se nu uite de proverbul arab: »Ca lumea să nu fină pe cineva de nebun, și în înțelepciune trebuie omul să fie cumpătat«.

Pentru-ca să se știe soartea recursului.

Năsăudeanul.

Din Beiuș.

Moartea lui I. Nistor. — Alegeri de deputat. — Stări deplorabile.

Nu de mult a adormit în Domnul în Beiuș I. Nistor, fost cancelist la domeniul episcopesc. Răposatul a aparținut nobilei și răspânditei familii a Nistoreștilor din comuna Vașad (com. Bihor). După absolvirea alor două cursuri juridice ne mai putend răbși a se și susține, a și studia, a primit postul de notar cercual în era provisorie, când Românii încă mai răsufiau, în comuna Tria, lângă Oradea-mare, mai apoi în cercul Căbești, lângă Beiuș. Că oficiul și-l-a împlinit punctual se adevărește și prin aceea, că în mai multe rânduri a fost lădat, ba chiar și premiat de direcțiunea superioară de dare, fără-ca să se fi auzit din gura poporului un glas de supărare contra notarului lui. Și totuși acest notar român nu peste mult a fost aruncat pe stradă pentru todeauna, cu familia sa numeroasă de 8 membri, toți atunci minorenii. Dînsul însă n'a desperat, ci în restimp de 20 de ani, din 1881 până în 1901, din etatea de 37 de ani până în etatea de 57 de ani a muncit ca cancelist domenal cu leafă de 25 fl. lunari, încordându-și toate puterile și ducend lipsele cele mai mari, numai să-și poată crește copiii rămași orfani de mamă.

A fost aruncat pe stradă — fără drept — precum a spus și preotul înmormentător în vorbirea funebrelă.

S'a fost început adecă liberalismul unguresc al lui Tisza, înaintea căruia nu-i nimica sfânt: nici crucea; nu-i nimica bun, numai usturoiul cazarilor și al lipiturilor. După acest liberalism nime se nu aibă nici convingere de neam, de biserică, nici politică, numai cea dictată de Tisza, continuată de Bánffy și Széll. Însă neuitatul în Domnul adormit I. Nistor, deși funcționar public încă atunci, nu și-a putut călca pe inimă; el vorbia cu entuziasmul cel mai înfocat despre poporul român, pe care-l cunoștea de-amănuntul atât în prezent din propria intuițiune, cât și în trecut din jalnica istorie a poporului acestuia, atât de bun la inimă și moral, — precum zicea răposatul, — dar acum adus la degenerare prin politica nefastă a guvernului liberal și prin țuica jidovească otrăvitoare. Nu și-a călcat pe inimă, căci el a aderat steagului nostru. Deși și-s'a poruncit, el nu a avut glas, cu care să ademenească poporul din cercul său, ca la alegerea de deputat să voteze în contra lui Alex. Roman și în contra lui Part. Cosma. Și eată nu peste mult, sub pretest, că a edificat un grajd de vite pe seama notăreșiei în preț de 70 florini, fără știrea protopretorului vestit S. Beliczai, a fost alungat pe vecle dela notariat.

Dînsul pentru aceea n'a desperat, ci a murit cinstit și a rămas un povățuitor sincer al poporului român din jur, ale cărui necăzuri și neajunsuri le-a știut din fir în pînă.

Nu a fost ziua dată de Dumnezeu, în care dimineața la ușa casei lui și seara, când venia din cancelarie să se nu fie multime de bieți țărani români, așteptându-l să le cetească scrisorile căpătate dela diferite oficii, să le dea sfat în diferite necăzuri. Și dînsul nu lăsa nici pe unul fără sfat mângăitor și îndreptător, fără ca să ia un ban măcar.

Câte încălcări de drepturi și volnicii se fac pe aici față de popor — e cunoscut în parte și din ziare. Și totuși nici preoții mai de seamă, nici protopopii, nici advocații nostri din cerc nu s'au interesat de bietul popor, apese-l cine cum poate. Numai dl Nistor a eșit înainte de aceasta cu 4—5 ani în ziare cu isprăvile dela alegerile de juri comunali în timp de 20 de ani, de când e protopretor faimosul I. Beliczai.

Preoți neprihăniți și zeci de oameni au întărit prin jurământ aserțiunile lui I. Nistor. Totuși cauza nici până azi nu s'a finit, ci stă înmormentată la comitat. Afară de aceasta se știe, că anul trecut notarul public din Beiuș a fost pedepsit de tribunalul din Dobrișin cu o mie de florini pentru ilegalitățile de bani servite față de bieții Români din jurul Beiușului.

Asemenea e descoperită și afacerea Szigetkői pentru câte două vici de cucuruz în preț de 4 florini, când un avocat tîner român goldișt, membru în toate sinoadele, cere execuție pe 51 moși românești, urcându-se

datoria și speșele fiecăruia debitor dela 4 fl. la 75 florini. Acusa de usurări și de estorcare (zsarolás) e în curgere la tribunal în contra dlui Szigetkői și a advocatului, făcându-se aceasta cunoscută la toți cei interesați.

După aceste nu putem zice alta, numai ceea-ce a zis și preotul înmormentător: că memoria lui I. Nistor în veci se fie binecuvîntată, căci a fost un bărbat vrednic, care și-a împlinit datorința, ca tată de familie, ca creștin și ca Român față de necăjitul popor. Eată, onorabilor cetitori, că un om, deși sărac, dar cu inimă, cât poate să facă pentru binele obștesc al poporului, din care face parte. Și apoi un om independent și cu stare se nu poată face atata? Cu durere, noi cei din Beiuș și jur nu ne putem lăuda în această privință. Căpitani poporului nostru, — precum îi numise în »Tribuna« mai an un corespondent cu inimă săngerândă pentru neamul său, — adecă puținii preoți și protopopi de ai nostri de pe aici nu se silesc a lumina poporul în lucruri zilnice judiciare, administrative, comunale, dar nici în treburi școlare și nici în cele naționale. Astfel apoi s'a întemplat, că d. e. la alegerea de deputat dietal din toamna anului 1900 protopopii nostri au luat parte la tîmbalaele lui Gajári și la alegere ei au votat în frunte. Asemenea și câțiva preoți jucau sub steagurile lui Gajári cu poporeniilor lor. Pentru-ca, după-cum ziceau, nu le-a dat nime alt sfat, numai notarul, că de nu vor face așa, nu vor primi congrua.

Chiar nici advocații, cari sînt mai independenți material, nu-și bat capul cu trebile naționale și necăzurile zilnice ale poporului, ci alcătuiesc bănci jidano-maghiare spre ruinarea poporului de rînd. La băncile aceste bărbății de încredere sînt Jidanii din provincie. Așa p. e. Jidanul din comuna Girită e bărbat de încredere pentru cercul notarial de Girită, de Variteri. Cel din Petroasă pentru cercul Petroasă Bietul Român, ba și preoții români numai așa vor căpeta împrumut, dacă îi va recomanda Jidanul concret și dacă își va bea banii în cărcima Jidanului, până-ce pămenciorul Românului va deveni în posesiunea lipitorilor satului.

(Va urma).

CHESTIUNI ȘCOLARE.

Adunarea învățătorilor din vicariatul Făgărașului.

Veneția inferioară, 21 Maiu n.

În ziua de 19 Maiu n. s'a ținut în comuna Vad adunarea generală de primăvară a învățătorilor români gr-cat. din vicariatul Făgărașului. Comuna Vad are 1400 suflete Români, toți, curați în cugete și în simțiri, poporațiune întreagă neatinșă de elemente străine, cu o biserică pompoasă și cu o școală frumoasă, vrednică de admirațiune. Și-au priceput Vădenii și de astă-dată chemarea lor, căci ei știu că sînt Români și au să primească pe trimișii românismului, pe învățătorii lor. În toate privințele acești oameni sînt de model: naționaliști înflăcărați, cari țin cu credință și cu suflet curat la biserică lor. Din al-nul acestei comune a eșit preotul Tamaș Cocișiu, care în anul memorabil 1848 a fost căpitan al gloetelor grănițerești pentru tron și patrie. După el a urmat Arseniu Bunea, ca părinte și preot al Vădenilor, tatăl lui Augustin Bunea, istoriograful lui Inocențiu Micu Clain în Blaj și al fraților săi respectabili.

La adunarea învăț. a luat parte și Rev. Domn vicar al Făgărașului Iacob Macaveiu, un alt fiu distins al Vadului. Sfânta liturgie a celebrat-o d. n. Ioan Bunea, paroh local. Răspunsurile le-a dat corul mixt al Vădenilor în mod peste așteptare de frumos. Corul este condus de harnicii învățători Octavian Pop și George Cosma. La finea serviciului divin a urmat predica domnului părinte Ioan Bunea, care ne-a frapat cu verva discursului său bogat în idei culturale.

După biserică a urmat ținerea esamenului în școală cu elevii clasei a II-a de sub conducerea dlui Octavian Pop, care esamen s'a deschis prin o vorbire amodată a Rev. domn vicar.

Terminându-se esamenul cu copiii cei mari, învățătorii și oaspeții s'au întrunit la un prânz colegial, la care s'a toastat în sănătatea Escelenței Sale Metropolitului Dr. V. Mihályi, ear' președintele domnului Ioan Pop și-a ridicat paharul în sănătatea Rev. Domn Iacob Macaveiu. S'a ținut și alte mai multe toaste.

Insuflețirea pentru cultura românismului nu a fost țărbită prin nimic.

După amezii în aceeași zi s'a ținut esamenul cu elevii școlaii I. de sub conducerea dlui G. Cosma. Esamenul au reușit foarte bine. În intervalele esamenelor domnul Nicolau Albani, învăț. de stat în Sămbăta-de-jos, ca membru ordinar al societății noastre învățătoarești a ținut o prelegere practică înaintea întregului public adunat, despre »Cultura plantelor de nutreț«.

Seara pe la 8 ore s'a început producțiunea declaratorie-teatrală cu programul: »Ai plîns și tu vre odată« și »Când luna Maiu, cântate în duet de

d-nii Oct. Pop și G. Cosma. »Dormi iubito«, poesie de A. Vlăduță, declamată de G. Ganea, precum și »Pentru-ce am rămas flăcău bătrîn?« monolog predat de I. Cocișiu. La urmă s'a jucat comedia într'un act »Doi surzi«, de V. Alexandri.

În numele întregului public aduc mulțumirile cele mai sincere d-șoarelor și dlor, cari și-au știut preda rolul cu atata măiestrie. După producțiunea a urmat petrecere ca și care nu a mai văzut Vadul. La toate acestea au luat parte multă inteligență, între cari și domnul deputat de Voila, Nicolae Șerban și dl primpretor în pens. Iacob Popenciu, din Veneția-inf., care cu ocaziunea esamenului a dăruit 6 coroane, pentru premiarea copilor săraci, dar diligenți. Înimile celor împărțâși din denarul acestui marinos domn aduc mulțumiri profunde, dorindu-i deplină sănătate, ca și la alte societăți culturale să se poată lua parte ajutând și sprijinind tot ce e bun și folositor națiunii române.

Petrecerea a durat până în zori de zi.

În ziua următoare s'au pertractat alte multe cauze. S'a hotărît, ca adunarea de toamnă să se țină în Homorod, lângă Olt.

Dee Dumnezeu, ca tot așa de bine să reese și să fie permise adunările învățătorilor în toate părțile, precum a fost în parochia Vad.

Corneliu Langa,
Inv. gr-cat.

Revistă esternă.

Francia și Marocco.

Ziarul »Eclair« din Paris este informat, că trimisul francez din Tanger a primit îndrumarea să ceară espioări dela guvernul din Marocco atât în afacerea unui comerciant francez uois de corsari, cât și în privința unei scrisori adresate de Sultanul din Marocco către șefii semințiilor din Tuat. Situația este că se poate de serioasă. De oare-ce Sultanul a denegat să dea deslășirile necesare, ambasadorul francez a recomandat guvernului să ia măsuri energice pentru siguranța comerțului și a cetățenilor francezi din Marocco.

Italia și Tripolisul.

Se anunță din Tripolis, că Turcii de acolo sînt foarte înverșunați în contra coloniei italiene din Tripolis. Italianii nici nu îndrăznesc să-și părăsească locuințele. Ziarele arabe agită fără rezervă în contra Italiei și a regelui italian.

Concesiunile Chinei.

»Agenția Reuter« află din Peking, că China ar fi dispusă să desochidă imperiul pentru comerțul și pentru industriile străine, precum și a acorda alte beneficii comerciale, între altele libera navigație în apele chinezești.

†

Familia adănc regretatului Dr. Eugeniu de Mocsonyi ne trimite următorul anunț funebrel:

Teresa de Mocsonyi născ. Horvath de Zalabér în numele său, precum și în numele copilor: Catarina, Eugenia, Petru, Alexandru, jun. și Ionel; al cumnatului Alexandru de Mocsonyi și al soției lui Helena născ. Somogyi de Gyönös; al vărului Zeno Mocsonyi de Foén și al fiului Antoniu, și în numele tuturor rudeniilor dă de știre cu inima frântă de durere decedarea mult iubitului și neuitatului ei soț, resp. tată, frate, cumnat, văr și unchiu, al domnului.

Eugeniu de Mocsonyi,

care în 13/26 Maiu a. c. seara după o scurtă suferință, în anul 56 al etății sale și în anul 19 al fericitei sale căsătorii și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului.

Rămășițele pămîntești ale scumpului decedat vor fi sfîșite în 16/29 Maiu, în mauoleul familiei de Mocsonyi, la Foén, după ritul greco-oriental și tot acolo vor fi puse spre odihnă eternă.

Parastasul se va celebra în 24 Iunie (7 Iulie) la Foén, Căpălăș și Birchig.

Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvîntată!

La

Abonament lunar

pentru

Iunie st. vechiu

Invită

Administrația ziarului »TRIBUNA«

Cronica zilei.

Sibiu, 28 Maiu n. 1901.

Invitare. St. membri din direcțiunea „Reuniunii române de înmormântare din Sibiu” sunt poștiți la ședința direcțiunii, ce se va ține în Vineri, în 18/31 Maiu n., la orele 6 d. a., în localul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” (strada Bruckenthal nr. 17, etagiu, spre stradă).

Nou doctor în teologie. Sâmbătă, 15 Maiu a avut loc în aula universității din Cernăuți promoțiunea dlui teolog abs. N. C. Cotlarciuc la gradul de doctor în științele teologice.

Academia Română. În ultima ședință a Academiei, dl Sturdza a prezentat o fotografie, reprezentând întrevederea dela Abbazia, fotografie dăruită de Rege Academiei Române.

Di C. Băicoianu a dăruit un album de fotografii dela expoziția de grâne din Rotterdam.

În amintirea zilei de 10 Maiu, dl Sturdza a dăruit Academiei un număr mare de documente, cărți și stampe. Academia a hotărât să se trimită regelui George publicațiile se academice.

Di Olănescu a vorbit despre expoziția română la Paris.

10 coroane a contribuit dl Ioan de Preda, avocat, la fondul de 20 bani, creat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” pentru achiziția unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu.

Escursiunea în Dumbrăvă a școalei „Reuniunii femeilor române din Sibiu” s'a făcut Sâmbătă, fiind favorizată de un timp frumos. O surprindere plăcută și neașteptată a fost pentru oaspeții deja adunați, sosirea elevelor dela școala civilă de fete a „Asociațiunii”, cari din cauze neprevăzute nu au putut eși până după prânz. Sărbărea aceasta școlară a fost onorată cu prezența Il. Pușcariu, d-na și dl Part. Cosma, Ștefan Stroeia cu fam., Dr. Șpan, Barcoși cu fam., Dr. Lemenyi, Dr. Olariu, Ioan Broja, Iancu, Notar, etc. etc. S'a jucat „Hora”, „Sărbă” și alte jocuri. Durere, că timpul a fost prea scurt și dansatorii nu și-au putut împlini îndelungul dorul de joc.

Mulț au contribuit la înălțarea școlărilor multă cantitate de esecuturi de corul elevilor pedagogi ai seminarului „Andreian”.

Corul Reuniunii române de muzică din loc mare, Mercuri în 29 n. o. nu va ține proba obișnuită.

În deosebită atențiune a medicilor români. Ni-se scrie din Oravița-montană: Pentru ocuparea postului vacant de medic al cercului Maidan cu sediul în Oravița-montană, protopretorul cercului Oraviței a scris concurs sub nrul 2862/1901 în foaia „Delvidéki Földlapok”.

Emolumentele împreunate cu ocuparea acestui post sunt: Leafă anuală fixă 1200 cor.; pașalari de drum 400 cor.; dela vizite: ziua 40 bani și noaptea 80 bani, stabiliți prin statute.

Terminul de înaintarea petițiilor (provăzute cu documente despre praxa de până acum, despre cunoștința de limbi conform §-ului 9 din articolul de lege I. din 1883 și §-ului 143 din articolul de lege 1896) la protopretorul Motosidlovskij Ernő în Oraviczabánya, este defapt pe 15 Iunie a. c.; ear' termenul de alegere a defapt pe 17 Iunie a. c. fix la 9 ore a. m., la casa comunală din Oravița-montană.

E dorința ferbinte a întregului public românesc din acest ținut bănățesc, ca acest post să fie ocupat de un Român și ca atare domnii medici români, cari reflectează la acest post, să nu treacă cu vederea acest concurs, să-și înainteze petițiile de timpuriu la locul competent.

Aceasta cu atât mai virtos, cu cât cercul Maidanului e un cerc curat românesc; de Oravița-montană, unde va fi sediul alegândului medic, e departare abia o jumătate de oră cu trăsură; este în legătură cu trenul ce circulează între Jasenova și Anina și așa trenul se oprește și în Maidan.

Atât ținutul Maidanului, a Oraviței și peste tot a întregului comitat Caras-Severin prin poziția lor geografică de tot romantică și clima sănătoasă, întrec ori-și-ce frumusețe din ținutul Bănățului. Oravița încă în sine considerată e un opid foarte vial, care — prin ținuturile sale sanatorice și pline de distracții plăcute — cu deosebire în timpul verii atrage o mulțime de oaspeți de frunte. Pe lângă frumusețile naturii Oravița și în privința inteligenței române rivalizează cu multe alte centre românești.

Cred deci, că domnii medici români nu vor întârziă întru a-și înainta cererile la ocuparea acestui post, la care vor fi spriginți din toate puterile.

G.

Împrumutul rusesc în Paris. În repartiția noului împrumut rusesc, 2 și jum. la sută se va da suscriptorilor obligațiunilor neliberate și 15 la sută prostatorilor de acțiuni liberate.

Evreii și crucea la Cașovia. Și studenții creștini dela academia de drepturi din Cașovia se alăturaseră la timpul său la lupta pentru cruce. Pentru faptul acesta fiind lăudați de Eugen Schleiminger, rector la foaia „Felsövidék”, ear' ei dovedind și mai departe „nepatriotismul” lor prin excluderea Jidanilor dela maioral juristilor de acolo, stilpii mosaici ai „ideii” au ales o deputație, care să ceară chiar dela episcopul Sigismund Bubi, ca acesta să interzică lui Schleiminger de a mai colabora la numita foaie, transferându-l totodată dela Cașovia. Pentru ce la Bubi și nu la Wlassici, care sigur că le implinesc ori-ce poruncă.

Ultimul Mohican. Cu Pănty Pero s'a stins ultimul din ceata condusă de Rozsa Sándor a luptătorilor pentru independența dela 1848. A murit „independent”. Totdeauna s'a ocupat cu falsificarea de monete și când era să-l înhațe gendarmeria, a puzcat asupra lor și apoi și-a tras un glonț în gură.

Doi regi în pericol de moarte. Ziarul italian „Messagero” povestește că regele Victor Emanuel, întorcându-se dela plimbare a voit să se suie cu ascensorul în catul al doilea din Palazzo. Servitorul, din greșală, aranjă mecanismul ascensorului pentru catul al treilea. La catul al doilea regele vol să sară pe platformă, dar din fericire avu prezența de spirit de a se retrage în ascensor, care altfel l-ar fi strivit. — Din Southampton se scrie: La Solent, în timpul unei manevre marine, un vânt puternic rupse catargul iachetului „Samsock” pe bordul căruia se afla regele Edward; din cauza acestui accident iachetul nu se mai putu menține pe apă. Regele și anturagiul său scăpară cu multă greutate din pericol.

Reintarcerea guvernatorului Milner. Sir A. Milner, guvernatorul coloniei Capului, a sosit la Londra. El a plecat însoțit de marchizul Salisbury și dl Chamberlain la Marlboroughhouse, unde a fost primit de regele Edward, care a conferit lui Sir A. Milner demnitatea de pair.

Roberts decorat. După „Reichsanzeiger” mareșalul englez Roberts a fost decorat cu ordinul „Vulturul negru”.

Efectele legii beuturilor în Franța. Se știe, că acum câteva luni guvernul francez a făcut să se voteze o lege, zisă legea beuturilor igienice, în virtutea căreia beuturile alcoolice, în special absintul, sânt supuse la taxe mari, ear' cele igienice, ca vinurile albe și cidrul sânt protejate.

Di Caillaux, ministru de finanțe, a relevat în ultimul consiliu de ministri, că în urma aplicării legii asupra beuturilor igienice, consumația vinurilor și a cidrului a sporit cu 50%, în primele 4 luni. Consumația vinului alb a înlocuit cu deosebire în mare parte consumația absintului.

Sima Ferencz, fostul mare deputat patriot din Szentcs, a dispărut dimpreună cu ortacul său Gálly Sándor în România, după-cum comunică „Kel. Ért.”. În urma celor 16 procese de înșelătorie, defraudări și falsificări, ce se întentaseră lui Sima, și alte 25 lui Gálly, li-se a părut acestor apostoli ai „ideii” prea cald pământul țării și au plecat „extra Hungariam”.

În grevă s'au pus muncitorii din Reșița, cari cer 10 ore de muncă, resp. o plată deosebită pentru munca, care trece peste acest timp. Peste 2000 au încetat cu lucrul. Conducerea stabilimentelor nu voește să cedeze până acum, așteptând pe inspectorul industrial. Li-niștea n'a fost turburată.

Un vesel intermezzo. Înaintea tribunalului din Londra stătea zilele trecute o domnișoară cam bătrână. Suferea și ea ca multe alte femei de mândra a vobri prea mult. Așa sa întâmplat, că în continuu întrerupea pe avocatul care apăra pe adversara ei. Președintele admoni în fine pe domnișoara limbută și-i recomandă să tacă. Nici la această admoni care se pedesințelui nu a rămas cuconița datoare, ci imediat replică: „Nu pot să stau aici cu orele și să ascult astfel de minciuni”. Președintele o mângăia însă cu cuvintele: „Lasă, domnișoară, și eu trebuie să stau în fiecare zi aici și să ascult la minciuni”.

O nouă invenție a lui Edison. Din New York se scrie: Edison a făcut o nouă invenție de cea mai mare importanță, construind o baterie de acumulatori electrice, care poate să acumuleze de 31/2 ori mai mult ca cele de până acum, va fi deci cu atât mai ușoară. Invenția aceasta e chemată să deschidă terenuri noi locomotiunii și transmisiunii electrice. — Un astfel de acumulator aplicat la mașinaria recerută este în stare să gredie în aer nu numai greutatea sa, ci și greutatea străină. Prin urmare, dacă stirea despre invenția lui Edison va fi adevărată, atunci problema mașinii de sburată încă se va rezolva în curând, rămânând aceasta tot un merit al lui.

Nou serum contra tuberculei. „Gazette del Popolo” din Turin scrie, că medicul militar Villar din Buenos Aires a ajuns la rezultate strălucite cu serul său contra tuberculei. Serul acesta, se zice, omoară bacilele și în stadiul al treilea al boalei, ba e în stare să producă îmbunătățire și să lungescă viața chiar și în cazul unei tubercule în gât. Afară de aceea serul lui Villar este în stare să împedecă și izbunirea tuberculei. — Natural, că nu putem da prea mare crezământ ăstorfel de știri.

Vieța socială.

Petrecere în Icolodul mare.

Antistia bisericească a parohiei gr-cat din Icolodul mare invitat cu tot respectul la petrecerea de vară, ce se va aranja cu ocaziunea adunării generale a „Reuniunii învățătorilor gr-cat. din jurul Gherlei”, în odorul parohiei gr-cat. din Icolodul-mare, la 4 Iunie a. c. st. n. Venitul curat este destinat în folosul corului nou edificat în biserica de acolo. Pentru comitet: Iosif Onoiciu, președinte. Ioan Murășian, cassar. Ioan Astilean, secretar. Ioan Uțiu, controlor. Prețul de intrare 1 cor. 60 bani. Începutul dela orele 8 seara. N. B. Oferte marimimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Concert și teatru în Deliblata.

Corul român din Deliblata aranjează la 21 Maiu v. (3 Iunie n.), 1901 a doua zi de Rosalii (la nedee) concert împreunat cu reprezentațiune teatrală, în sala cea mare a ospătăriei „Vicea-Ardelean”. Bilet de intrare: de persoană rindurile I. și II. 1 coroană 40 bani, locurile de persoană 1 coroană. Loc de stat 50 bani. Venitul curat e destinat pentru fondul corului. Suprasolviile se vor cuita publice. Programa: 1. „Despărțirea Basarabiei”, cor mixt de T. Logosșan. — 2. „Sămbătă morților”, de Păcășian (juată de coriști și coriste). — 3. „Măsuț la munte”, cor mixt de A. Glogorean. — 4. „Rugămintea din urmă”, poezie de G. Coșbuc, declamată de Savu Adam. — 5. „Isvorul”, tablou viu cu iluminațiune bengalică. După producțiune se va juca „Călușorul” și „Bătuta”.

Petrecere în Borgo-Prund.

Cu ocaziunea adunării despărțimântului Bistrița al „Asociațiunii pentru literatură și cultura poporului român”, se va aranja în „Hotelul comunal” din Borgo-Prund petrecere cu joc, la 3 Iunie n. 1901 (a doua zi de Rosalii) Intrarea: de persoană singuratică 2 coroane, în familie 1 cor. 60 bani. Începutul la 8 ore seara. Simion Monda, Ioan Dologa, Pavel Beșă, Dr. N. Hanganuț, Elisav. I. Dan, Iacob Oanea. N. B. După ședință se va ține „masă comună”, cu prețul de 2 cor. 60 bani de couvert; cei-ce voesc a lua parte să binevoiască a se însuina la dl Dr. Nicolae Hanganuț cel mult până la 30 Maiu a. c.

Din public. *)

Mulțumită.

Pentru numeroasele participări la înmormântarea neuitatei noastre mame, soacre și bunici Cătărina Popovici, precum și pentru sincerele condolențe și pentru coroanele depuse pe sicriul răposatei, aducem și pe calea aceasta cele mai adânc simțite mulțumiri.

Sibiu, 28 Maiu n. 1901.

Jalnică familie.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Bibliografie.

În editura W. Krafft în Sibiu „Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români, de învățătorul P. Conda. Prețul de boltă e de cor. 3.50. Se poate procura din toate librăriile.

Causa nemulțumirii și conflictului, ce adesea se ivește între învățător și autoritățile școlare, în cele mai multe cazuri nu e alta decât necunoașterea drepturilor și datorințelor, — atât din partea învățătorilor, cât și a autorităților școlare. Învățătorii mai vechi se mai știu orienta în unele afaceri pe baza experienței, cei noi sânt aproape cu totul neorientați asupra datorințelor, și mai ales asupra drepturilor, ce le compet. Cartea domnului Conda e merită a pune capăt acestor triste stări de lucruri, dând îndigetarile cele mai de lipsă în toate afacerile ce privesc pe învățători, pe scaunele școl. și pe inspectorii de școale confesionale.

Recomandăm această carte tuturor învățătorilor conștiinței de chemarea lor, căci ea nu e iertat să li-sească de pe masa nici unui învățător.

O nouă carte de contabilitate. A eșit de sub tipar broșura „Introducere în contabilitate și contabilitate în partidă simplă”, de I. C. Panțu, profesor la școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într-un limbaj cât se poate mai ușor, este merită a lăși cunoștințele de contabilitate dina poporul nostru. Purcând micesemple practice autorul stabilește regulile de lipsă și principiile contabilității, făcând un curs complet al acestei științe, astfel că ori-cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandăm această carte cu deosebire învățătorilor, preoților, comercianților precum și tuturor, cari stau în legătură cu băncile noastre. Cartea se estinde pe 14 coale de tip. 8° mare I—VIII+213 pag. Prețul este 2 cor. + porto postal 20 bani. Se poate procura dela librăria archidieceană din Sibiu, dela tipografia A. Murășianu, librăria N. I. Ciurcu în Brașov și dela librăria seminarului gr-cat din Blaj.

„Diplome maramureșene din sec. XIV. și XV.”, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apșa, avocat și prototice comitatens în Sighetul-Marmășiei (M. Sziget). Tomul I, prețul 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicați, dintre cari 310 acum vîd lumina zilei, pentru întâia-dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiunile etno- și geografice ale romanticei Marmășiei. Aparatul științific, cu care ne prezintă dl Dr. Mihályi rezultatul muncii obositoare de sorutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate aduce în rîndul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuând cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul maramureșului popor român din frumosul Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită spriginul întregului neam românesc. — Oplul se află de vânzare la autorul, dl Dr. Ioan Mihályi, în M. Sziget.

Prăsierea pomilor, prepararea și păstrarea poamelor, de Nicolau Albani, învățător dirigit domănil în Sămbăta-inferioară, com. Făgăraș.

Îmbucurătoarea propagandă, ce se face de un șir de ani pentru lățirea pomăritului atât de rentabil la noi, e de a se mulțumi în prima linie acelei pleiade de învățători harnici — nu prea mulți până acum — care prin vorbă și faptă s'au făcut apostolii lui. În fruntea acestora trebuie pus dl Nicolae Albani, care în decurs de 16 ani, pe lângă multe conferințe pomologice ținute prin comunele comitatului Făgăraș, a distribuit parte din propria-i grădină școlară, parte mijlocind dela pepinierele statului la 20.000 pomi. În cărțica de față, înzestrată cu multe și frumoase ilustrațiuni, și-a depus rodul experiențelor sale făcute într-un șir lung de ani pe terenul pomăritului. Într-un limbaj popular descopere într-un mod firesc tainele pomăritului, începând cu câștigarea semințelor, cultura pădureților, altoitul și terminând cu cultura altoilor și arătarea mijloacelor, cari se ne ajute a valorisa cât mai bine poamele.

Cartea, și ea esterior foarte plăcută se poate procura cu prețul de 30 cr. (60 bani + 6 bani porto) dela autor sau dela „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novela, de Ioan Pop Reteganul, este titlul unui volum ce a apărut acum în București, în editura librăriei Leon Aleulay. Conțin buciile: Fiuța Nuțului, Cerșitorul, Tudorica, Mînte de muiere și pace! Bietul Istode, Mitru Pascului, Petrea Iovului, și se află de vânzare la autorul în Reteg, prețul 1 cor. — Tot acolo se află și scrierea lui Novela și Schișe, asemenea cu prețul de 1 coroană. Această scriere conține: Biserica pocăinții, Blândocul, O inimă nobilă, Nenea Alec, Popa Toma, Salvina și Susana cea nebură. Ambele aceste scrieri le recomandăm cetitorilor noștri ca scrieri morale și lesne de priceput.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești: Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40 Portretul Metropolitului Sterca Șuluțiu —40 Portretul profesorului Gregoriu Silași —30 Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . . —30 Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40 Catedrala din Blaj —60 Conferința națională dela 1894 . 3.— Români la Debrețin —60

Vorbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culese de Aurel C. Popovici, București. Editura institutului de arte grafice și editură „Minerva”. 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și pricepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzând la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

„Insula morților” novelă de R. Voos, tradusă de Andrei Bărsăneanu, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Căătorile patriarhului Marcie de Antiochia în țările române (1653—1658), teză pentru licență în istorie, de Emilia Cloran. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

Dicționar mitologic. Dl can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia seminarului archidiecean primul fascicul din „Dicționar mitologic”, conținător de diferite numiri de persoane și lucruri din vechia mitologie greacă și latină. Fasciculul acesta se estinde pe 80 pagini format 8° și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dicționar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o lacună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicul e de 40 bani (20 cr.) și se află de vânzare la autorul, în Blaj.

„Băncile de emistune și circulațiune monetară”, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouele Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

„Suntem o țeară săracă sau bogată din punct de vedere economic?” de V. S. Moga, București. Institutul de arte grafice „Eminescu”. 1901. Prețul 50 bani.

Nosiți în Sibiu.

La 28 Maiu n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Anthoine, cons. guv. din Viena; Ettmayer, general-major din Lemberg; Aurel Lazar cu familia, lociitor de procuror-suprem din Cluj; Racoița cu soția, medic din Șeica-mare; Tuchorici, major din Brașov; Dr. Turcu, avocat din Făgăraș; Pach, Frauer, din Viena, Friedmann din Szapárl-Liget, Freund din Budapesta, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Etelca Löwy din Blaj, Medrea din Teina, d-na Schaffer din Viena, privatieri.

Hotel „Meltzer”: Marton, Gelberg, neguțători de vite din Oradea-mare; Bărsan din Rimnic, Wagner din Sebeșul-săseac, Opriș din Armeni, comercianți; Popovici din Leanyek, Adam, Lupșor, din Turdas, preoți.

Hotel „Mihailu”: Morava, cond. de fereastră din Salzburg; Cloaje, oconom din Boița; Weiner, concipist din Brașov.

Hotel „Habermann”: Zimmermann, învățător din Brașov.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 23 Maiu n. 1901.

Hărție-monetă română	Cump.	18.74	vînd.	18.84
Lire turcești		—	—	—
Imperiali (15 R aur)		—	—	—
Ruble rusești		2.46	—	2.54
Galbeni		11.26	—	1.340
Napoleon-d'ori		19.—	—	9.100
100 Marce germane		117.—	—	117.40
Livre sterling		28.90	—	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 25 Maiu n. 1901

Renta de aur ung. 4%	117.50
„ 4%	92.90
„ ung. val. cor. 6%	92.50
Împrumutul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ croate-slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.50
Leauri pentru regularea Tisei și Seghedin	131.—
Renta de hărție austriacă	98.15
„ de argint austriacă	98.—
„ de aur austriacă	11.25
Leauri austriace din 1890	141.—
Acțiuni băncii austro-ungare	1690.—
„ de credit ung.	698.50
„ de credit austr.	696.—
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni împăratești	11.38
Napoleon-d'ori	19.07
Mărci 100 imp. germane	117.55
London 100 Livre sterlingi	240.25

Bursa de Viena.

Din 25 Maiu n. 1901

Renta de aur 4%	117.50
Renta ung. v. c. 4%	92.80
Împrumutul căilor ferate ung.	92.85
Bonuri rurale ung.	93.80
„ croate-slavone	92.78
Renta de hărție austriacă	98.35
„ de argint austriacă	98.15
„ de aur austriacă	11.15
Leauri austriace din 1890	145.75
Acțiuni băncii austro-ungare	167.—
„ de credit ung.	698.—
„ de credit austr.	697.25

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes, Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință, că moara din jos, cu două petri, proprietatea comunei politice Avrig și fondului elemosinar din Sibiu, precum și moara din sus, tot cu două petri, proprietatea comunei Avrig, se dau în arândă pe calea licitațiunii în 3 Iunie 1901 10 ore a. m., în cancelaria comunală din Avrig. [179] 1-2

Oferte în scris se primesc până la începerea licitațiunii.

Condițiunile se pot vedea în orele oficiale atât la magistratul orășenesc Sibiu, cât și la primăria comunală Avrig. Avrig, 27 Maiu 1901.

Ioan Vlad,
primar.

Ioan David,
notar.

Tragerea irevocabilă la 25 Iunie 1901.

Losuri „Concordia” à 1 coroană

Căștigul principal coróne 30.000 coróne

recomandă:

banca „Bodencredit” în SIBIIU.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA”.

Invitare la adunarea generală ordinară a băncii „Transilvania”,

care va avea loc Vineri, în 31 Maiu st. n. a. c., la 4 ore p. m., în sala de
sedințe a comunității orășenești în Sibiu.

Obiecte de pertractare:

1. Dare de seamă despre afacerile anului 1900.
2. Raportul comitetului de supraveghere despre bilanț.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Alegerea consiliului de supraveghere.
5. Eventuale propuneri.

[164] 1-1

Consiliul administrativ.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie într-o altă:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe de într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri prima noastră amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stănd cu dîșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

**Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.**

Se caută

acuisitori,

cari posed toate trei limbile țerii, pentru un institut de asigurare. Se primesc numai oferte în scris sub „stabil” adresate administrațiunii acestei foi. [177] 2-3

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andrei bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterea Șalutiu.

— Portrete frumoase. —
Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.
Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Studii Literare

de
Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzînd:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de.

0 carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE
GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoiul	—20
Costan T., Aur, novelă	—30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprivire din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....toate 'n tot

Frumoase cât eu nici nu pot

Mai frumoase s'-'mi socot —

Cu mintea mea”

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăci nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.